

Arrest

nr. 251 460 van 23 maart 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 oktober 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 november 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 april 2020 dient de verzoeker een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in, als partner in een duurzame relatie met een Belg.

Op 12 oktober 2020 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16/04/2020 werd ingediend door:

Naam: D. S. G. L.

Voornaam: M.

Nationaliteit: Brazilië

Geboortedatum: (...)1995

Geboorteplaats: Fortaleza

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg gezinshereniging aan met zijn wettelijk geregistreerde partner nl. V. H., W. (...) van Belgische nationaliteit in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/80.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: 'de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1 ° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 10 tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voelen.

Volgens artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15/12/80 dienen de partners te bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame relatie en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;*
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben*

Uit het administratief dossier blijkt alvast niet dat betrokkene en de referentiepersoon reeds 1 jaar samenwoonden, vóór de aanvraag tot gezinshereniging werd ingediend.

Vooreerst dateert de registratie van de wettelijke samenwoning van 14/04/2020 en de daadwerkelijke inschrijving op hetzelfde adres als de Belgische referentiepersoon dateert van 16/03/2020. De melding van de samenwoning dateert ook van 16/03/2020.

Nergens uit het dossier blijkt dat zij voorheen, desgevallend in het buitenland, reeds samenwoonden. Er kan dus niet worden gesteld dat zij reeds 1 jaar samenwonend waren voorafgaand aan de aanvraag tot verblijf.

Voor zover betrokkene overeenkomstig de tweede mogelijkheid wenst aan te tonen reeds twee jaar lang een relatie te hebben met de Belgische referentiepersoon en intensieve contacten met hem te onderhouden, alsook elkaar minstens 3 keer te hebben ontmoet met een minimum van 45 dagen.

Er werden enkel Messenger berichten voorgelegd. De eerste berichten dateren van 2017, namelijk meer specifiek van 23 juli 2017. Betrokkene en de referentiepersoon spreken elkaar wel op informele wijze aan in deze Messenger berichten, echter of betrokkene en de referentiepersoon toen reeds een relatie hadden met elkaar is onduidelijk. De gesprekjes op zich vormen daartoe onvoldoende bewijs. Ze spreken er elkaar wel vrij vlug aan met lieve woorden en koosnaampjes, echter de gesprekken zijn zeer oppervlakkig. Dat ze elkaar twee jaar kenden op het moment van de aanvraag tot gezinshereniging wordt niet betwist, echter er kan aan de hand van enkel deze berichten niet toe besloten worden dat zij een duurzame en stabiele relatie hebben. Te meer daar er ook geen bewijsstukken werden toegevoegd waaruit blijkt dat zij elkaar bij minstens 3 gelegenheden hebben ontmoet, met een minimale duur van 45

dagen, alvorens de aanvraag tot verblijf in te dienen. Het is niet omdat zij een wettelijke samenwoning hebben afgesloten dat dit berust op een duurzame en stabiele relatie.

Verder blijkt er nergens uit het administratief dossier dat er een gemeenschappelijk kind zou zijn.

De duurzaamheid van de relatie is onvoldoende aangetoond overeenkomstig artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980.

Het verblijfsrecht wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging

2.1 Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd. Dit wordt bevestigd door de advocaat van de verwerende partij ter terechtzitting.

2.2 Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, van artikel 50, § 2, 6° van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenbesluit), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, met name het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"2.1.1.

Dat conform artikel 40ter §2, eerste lid, 1° Vw. als familielid van een Belg worden beschouwd, de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1 – 3° Vw. van een statische Belg, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

Artikel 40bis, §2, 2° Vw. weerhoudt als familielid de wettelijke partner, mits deze o.m. bewijst een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden, waarbij het duurzaam en stabiel karakter is aangetoond :

- “- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;*
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;”.*

Dat overeenkomstig artikel 50, §2, 7° van het Vreemdelingenbesluit van 8 oktober 1981 bij de aanvraag gezinshereniging of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag volgende documenten dienen te worden overgemaakt :

(...) 7° familielid bedoeld in artikel 40ter, van de wet:

- a) de officiële documenten of elk ander bewijs waarmee op geldige wijze de band van bloed- of aanverwantschap of van partnerschap, bedoeld in artikel 44, 2e lid, kan worden vastgesteld;*
- b) elk ander document waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de andere voorwaarden, die zijn voorgeschreven bij artikel 40ter van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult; (...).”.*

Dat verzoeker bijgevolg aan de hand van elk welkdanig document mocht aantonen dat hij een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhoudt.

Dat de bestreden beslissing dan ook ten onrechte stelt dat verzoeker niet aan de voorwaarden zouden voldoen om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden omdat de duurzaamheid van zijn relatie onvoldoende zou zijn aangetoond conform artikel 40bis, §2, 2° Vw.

Dat de motivering van verweerder om tot een dergelijk besluit te komen, echter flagrante fouten inhoudt en door verweerder helemaal geen rekening werd gehouden met alle door verzoeker voorgelegde documenten, waardoor de bestreden beslissing foutief gemotiveerd is en tevens een schending inhoudt van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° Vw., artikel 50, §2, 7° Vreemdelingenbesluit en de artikelen 2 en 3 Wet 29 juli 1991, evenals een schending van de algemene rechtsbeginselen en algemene beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

2.1.2.

Dat volkomen ten onrechte door de bestreden beslissing wordt aangehaald dat verzoeker als bewijs van zijn duurzame relatie enkel Messenger berichten hebben voorgelegd waarvan de eerste dateren van juli 2017.

Voor het overige zou verzoeker geen documenten hebben voorgelegd, zodat ook niet zou zijn aangetoond dat de partners elkaar bij minstens 3 gelegenheden hebben ontmoet met een minimale duur van 45 dagen, alvorens de aanvraag tot verblijf in te dienen.

Dat een dergelijke motivering een pertinente fout inhoudt, nu verzoeker wel degelijk bijkomende documenten heeft voorgelegd waarmee hij heeft aangetoond dat er in casu sprake is van een duurzame en stabiele partnerrelatie conform artikel 40bis, §2, 2° Vw.

Zo heeft verzoeker vliegtuigtickets gevoegd bij de stukken waaruit blijkt dat hijzelf en zijn partner elkaar minstens op volgende tijdstippen hebben ontmoet :

- ticket op naam van partner periode 3.01.2019 – 19.01.2019*
- ticket op naam van verzoeker periode 16.04.2019 – 30.04.2019*
- ticket op naam van verzoeker periode 17.01.2020 – 29.03.2020*

Vervolgens een hotelreservatie op naam van zijn verzoeker en partner voor de periode 3.01.2019 – 19.01.2019 voor een dubbele superior kamer in hotel Gran Marquise te Fortaleza (Brazilië), evenals een hotelfactuur voor het verblijf tijdens deze periode.

Verzoeker heeft deze documenten samen met al zijn andere stukken overgemaakt aan de stad Gent per mail.

Dat dit o.a. blijkt uit het mailverkeer tussen verzoeker en zijn partner en de stad Gent :

“Enige tijd geleden stuurde ik per mail (zie hieronder) alle gevraagde documenten, waaronder bewijs van stabiele en duurzame relatie (elkaar twee jaar kennen) en bewijs bestaansmiddelen partner in België.

(...) Kan u mij bevestigen dat u deze info ontvangen en dat het dossier volledig is? Indien u bijkomende vragen heeft of er zaken ontbreken, kan u mij op hoogte brengen?” (mail dd. 28 mei 2020 van verzoeker en partner aan de stad Gent).

Per mail dd. 2 juni 2020 antwoordde de bediende van Loket Migratie Gent het volgende :

“Ik kan alleen de registratie van de wettelijke samenwoning terug vinden en gesprekken via messenger. Kunt u de documenten nog een sturen? (bewijs van stabiele en duurzame relatie en bewijs bestaansmiddelen partner in België)

Geen idee wat er gebeurd is, want ik kan mij de e-mails wel herinneren maar nu kan ik ze niet terug vinden. Alvast mijn excuses” (mail dd. 2 juni 2020 stad Gent aan verzoeker en partner).

Hierop mailde de partner van verzoeker diezelfde dag op 2 juni nogmaals alle stukken door aan de stad Gent (mail dd. 2 juni 2020 verzoeker en partner aan stad Gent).

Dat verzoeker dan ook wel degelijk het bewijs heeft geleverd van het hebben van een duurzame en stabiele partnerrelatie.

Dat verzoeker bovendien contact heeft opgenomen met de stad Gent, welke bevestigde dat de vliegtuigtickets, hotelreservatie en -factuur zich wel degelijk in hun dossier bevinden en dit ook door hen aan verweerder werd overgemaakt!

In die optiek heeft de raadsman van verzoeker in het kader van de openbaarheid van bestuur, bij de stad Gent een aanvraag ingediend tot inzage en het bekomen van een afschrift van verzoekers dossier, doch mocht hierop op heden nog geen reactie ontvangen.

Van zodra dit verzoek werd ingewilligd, zal verzoeker deze documenten overmaken aan de Raad, teneinde aan te tonen dat verzoeker niet alleen berichten van Messenger, doch ook aan documenten heeft overgemaakt als bewijs van zijn duurzame relatie en deze overhandigd werden aan het Loket Migratie van de stad Gent en de stad Gent dit document ook daadwerkelijk heeft overgemaakt aan verweerder.

Minstens heeft verzoeker het nodige gedaan en volgens de vigerende regelgeving alle documenten (inclusief het bewijs van duurzame relatie) aan de gemeente voorgelegd tijdens de procedure gezinshereniging.

Verweerder was dan ook wel degelijk in het bezit van stukken waaruit de duurzame relatie van verzoeker blijkt, doch heeft dit terzijde gelaten bij het nemen van de bestreden beslissing!

Meer nog, in de beslissing verwijst verweerder naar het feit dat verzoeker enkel Messenger berichten heeft voorgelegd als bewijs van de duurzame relatie, niettegenstaande verweerder in het bezit is van diverse andere stukken waaruit dit blijkt. Dat er dan ook minstens sprake is van een manifest foutieve motivering!

Dat de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden wegens schending van de artikelen 40ter, §2, eerste lid, 1° Vw., 50, §2, 7° Vreemdelingenbesluit en 2 en 3 Wet 29 juli 1991, evenals een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en met name het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

2.1.3.

Dat in casu, door geen rekening te houden met alle door verzoeker voorgelegde documenten, verweerder immers ook de zorgvuldigheidsplicht, evenals het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

Immers, dit begin van behoorlijk bestuur legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010,

nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert bovendien dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953, RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

Dat de beginselen van behoorlijk bestuur – en meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel – impliceren dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij het nemen van een bepaalde beslissing, niet alleen relevante feiten correct en volledig moet vaststellen, waarden en interpreteren, maar zich ook van alle relevante gegevens op de hoogte moet stellen (BOUCKAERT, S., Documentloze vreemdelingen, Maklu, Antwerpen, 2007, p. 161).

Dat verweerder, door de voorgelegde documenten in kwestie te negeren, dan ook schromelijk is tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht!

Het redelijkheidsbeginsel vereist dat de overheid de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en billijkheid kunnen dragen. Een schending veronderstelt dat de overheid bij het nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld, m.a.w. dat zij op evidente wijze een onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men op zicht van de motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. M.a.w. men moet voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar wel het oordeel onwettig te vinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS, 20 september 1999, nr. 82.301).

Dat de bestreden beslissing manifest onredelijk is, nu verweerder een aantal door verzoeker voorgelegde stukken volledig genegeerd heeft en bovendien een beslissing heeft genomen die indruist tegen alle redelijkheid, in acht genomen de voorgelegde stukken.

Niettegenstaande verzoeker het bewijs van zijn duurzame relatie heeft geleverd en verzoeker ook het bewijs heeft dat hij deze stukken heeft toegevoegd aan hun aanvraag gezinshereniging (zie mailverkeer met de stad Gent), stelt verweerder in alle onredelijkheid dat verzoeker geen duurzame relatie heeft aangetoond en niet bewezen heeft dat de partners elkaar minstens driemaal en gedurende 45 dagen elkaar moeten hebben ontmoet.

Dat er naast een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dan ook sprake is van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Dat de bestreden beslissing bijgevolg dient vernietigd te worden.

2.1.4.

Dat verzoeker aan de hand diverse bewijsstukken heeft aangetoond dat hij en zijn partner een relatie hebben van minstens twee jaar en zijn elkaar minstens driemaal hebben ontmoet voor een periode van minstens 45 dagen, zodat hij voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Dat verzoeker tevens heeft aangetoond dat de bestreden beslissing manifest foutief gemotiveerd is en een schending inhoudt van artikel 40ter, §2, eerste lid 1° van de wet van 15 december 1980, van artikel 50, §2, 7° KB van 8 oktober 1981, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en tenslotte van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Dat de bestreden beslissingen dan ook dienen vernietigd te worden.”

3.2 De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). De materiële motiveringsplicht vereist dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld (RvS 29 maart 2012, nr. 218.725).

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker betoogt dat foutief wordt gemotiveerd dat hij als bewijs van zijn duurzame relatie enkel Messenger berichten zou hebben voorgelegd waarvan de eerste dateren van juli 2017. Verzoeker wijst erop dat hij wel degelijk bijkomende documenten heeft voorgelegd, zoals vliegtickets, een hotelreservatie en een hotelfactuur. Hij verwijst naar de stukken in bijlage van het verzoekschrift waaruit blijkt dat er een mailverkeer was met de stad Gent in verband met het indienen van deze stukken. De stad Gent bevestigde alle stukken te hebben ontvangen en te hebben overgemaakt aan de verwerende partij.

De Raad stelt vast dat uit de bijlagen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker, ter vervollediging van zijn dossier aangaande zijn gezinsherenigingsaanvraag bijkomende stukken heeft voorgelegd aan de stad Gent, met name vliegtickets, een hotelreservatie en een hotelfactuur. De stad Gent bevestigde eveneens de goede ontvangst van deze stukken.

In de bestreden beslissing wordt aangaande de duurzaamheid van de relatie het volgende gemotiveerd:

“Voor zover betrokkene overeenkomstig de tweede mogelijkheid wenst aan te tonen reeds twee jaar lang een relatie te hebben met de Belgische referentiepersoon en intensieve contacten met hem te onderhouden, alsook elkaar minstens 3 keer te hebben ontmoet met een minimum van 45 dagen. Er werden enkel Messenger berichten voorgelegd. De eerste berichten dateren van 2017, namelijk meer specifiek van 23 juli 2017. Betrokkene en de referentiepersoon spreken elkaar wel op informele wijze aan in deze Messenger berichten, echter of betrokkene en de referentiepersoon toen reeds een relatie hadden met elkaar is onduidelijk. De gesprekjes op zich vormen daartoe onvoldoende bewijs. Ze spreken er elkaar wel vrij vlug aan met lieve woorden en koosnaampjes, echter de gesprekken zijn zeer oppervlakkig. Dat ze elkaar twee jaar kenden op het moment van de aanvraag tot gezinshereniging wordt niet betwist, echter er kan aan de hand van enkel deze berichten niet toe besloten worden dat zij een duurzame en stabiele relatie hebben. Te meer daar er ook geen bewijsstukken werden toegevoegd waaruit blijkt dat zij elkaar bij minstens 3 gelegenheden hebben ontmoet, met een minimale duur van 45 dagen, alvorens de aanvraag tot verblijf in te dienen. Het is niet omdat zij een wettelijke samenwoning hebben afgesloten dat dit berust op een duurzame en stabiele relatie.”

In de bestreden beslissing wordt bijgevolg enkel verwezen naar de Messenger berichten. Hieruit blijkt dat er geen rekening is gehouden met de bijkomende stukken die verzoeker tijdig heeft overgemaakt aan de stad Gent. Ter terechtzitting stelt de advocaat van de verwerende partij dat er geen nota met opmerkingen is ingediend omdat niet alle stukken werden overgemaakt door de stad Gent. De verwerende partij bevestigt aldus dat er geen rekening is gehouden met de bijkomende stukken in het dossier, met name de vliegtickets, een hotelreservatie en een hotelfactuur bij de beoordeling van het duurzame en stabiele karakter van de relatie die verzoeker onderhoudt met dhr. V.H., van Belgische nationaliteit.

De schending van de materiële motiveringsplicht *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van de overige onderdelen van het middel en van het tweede middel dringt zich niet op.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 oktober 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN